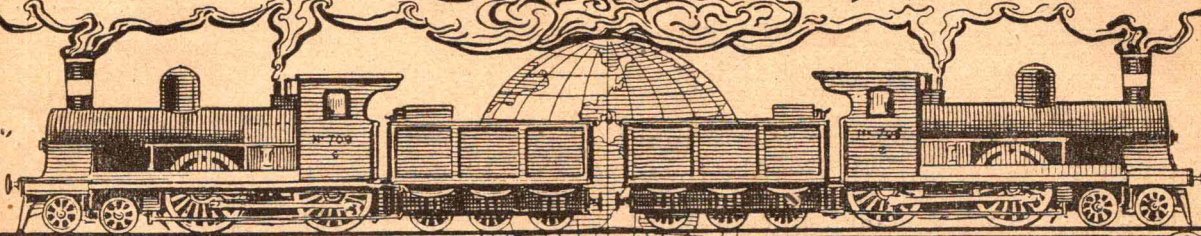

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ENIGHED

KUNDSKAB

HJÆLP

ORGAN FOR DANSK LOKOMOTIVFØRER OG LOKOMOTIVFYRBØDER-FORENING.

Nr. 5.

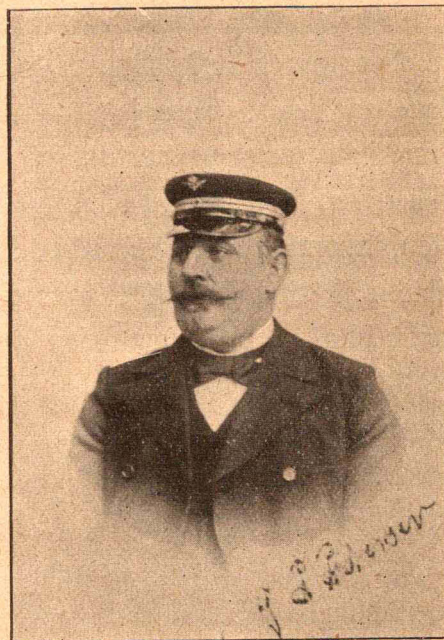
1. Juni 1908.

8. Aarg.

Lokf. H. M. Sørensen, Frederikshavn.

Tirsdag den 28. April fejrede Lokomotivfører H. M. Sørensen sit 25-aarige Jubilæum som Lokomotivmand. Sørensen er født den 3. August 1861 i Nyborg og ansattes ved Værkstedet i Frederikshavn 1882, blev ansat som Fyrbøder i Esbjerg den 28. April 1883 og forblev der hele sin Fyrbødertid.

Lokf. J. Petersen, Skanderborg.

Den 1. Juni 1896 forfremmedes han til Lokomotivfører i Fredericia, blev et halvt Aar efter forflyttet til Frederikshavn.

Paa Jubilæumsdagen blev Jubilaren vækket ved Musik, og op paa Formiddagen indfandt der sig en Del Gratulanter i Hjemmet, hvor der indtoges

Frokost og drøftedes gamle Minder. Jubilaren med Frue var inviteret til et Festmaaltid paa Centralhotellet. Lokf. Andersen førte Jubilaren til Bords, og da man var bleven bænket, bød Lokf. Andersen Velkommen. Lokf. Jørgensen talte for Jubilaren. Fyrbøder Mouritzen talte ligeledes for denne. Ved Bordet blev afsunget en Sang, hvor Jubilaren maatte passere Revy. En Del af hans gamle Bedrifter opfriskedes i Sangen, der vakte stor Munterhed. De indløbne Telegrammer oplæstes, og der udbragtes en Masse Skaaler. Efter Bordet tog man fat paa Dansen. Jubilaren, som ellers er en ivrig Danser, maatte afstaa fra denne Fornøjelse, da han endnu ikke er helt restitueret efter Ulykken ved Bjerregrav. Kl. 2 sluttede Festen, hvorefter hele Selskabet fulgte Jubilaren til sit Hjem, hvor han fik et kraftigt Hurra. Alle var enige om at have tilbragt nogle behagelige Timer sammen.

Hr. Sørensen har altid været et skattet Medlem af D. L. og L. F. og de sidste to Aar været Formand for Frederikshavns Afdeling.

Lokomotivfører J. Petersen, Skanderborg, fejrede den 28. April sit 25 Aars Jubilæum.

Jubilaren, der i sin meste Tid har forrettet Tjeneste i Skanderborg, med Undtagelse af de første 3^{1/2} Aar som

Fører, hvor han dels var stationeret i København og dels i Kallundborg, er et sikkert Medlem af D. L. & L. F. og en Mand, hvem alle ser op til med Agtelse.

Af Medlemmer af D. L. & L. F. var Jubilarens Ejendom pyntet med Grønt, og et Musikkorps spillede om Morgenen. Kl. 10 om Formiddagen indfandt det tjenstfri Personale sig med Lokomotivfører Frikke som Ordfører og overrakte Jubilaren en Guld-Uhrkæde som Erindring fra Personalet.

Efter at have takket for Opmærksomheden blev Personalet inviteret til en bedre Frokost, ved hvilken der blev holdt en Del Taler for Jubilaren og D. L. & L. F.

Festen fortsattes om Aftenen for det tjenstfri Personale med Familie, og alle var enige om at have tilbragt nogle behagelige Timer i Hr. Petersens gæstfri Hjem.

U. M.

Det svenske Lokomotivpersonale.

I disse Tider, hvor vi her i Danmark er uenige med de øvrige Jernbanefunktionærorganisationer om, hvorvidt det er heldigt, at alle staa samlede i samme Organisation, eller hvorvidt det enkelte Fags specielle Interesser bedst varetages af særskilte Forbund, kan det have sin Interesse at se, hvorledes man tænker om denne Sag blandt vore svenske Kolleger.

Hidtil har Forholdet i Sverige været dette, at Lokomotivpersonalet har staaet spredt i forskellige Organisationer uden andet Bindeled end Nordisk Lok.mandsforbund. En stor Del har tillige været Medlemmer af det alle Jernbanemænd omfattende »Järnvägsmannaförbundet«.

I Januar Maaned afholdtes en Kongres af Lok.mænd fra hele Sverige, hvor det besluttedes at samle alle bestaaende Lok.mandsforeninger i et moderne Fagforbund. I dette Fagforbund vil alle Sveriges Lok.mænd baade ved Privat- og Statsbanerne samles i Arbejdet for bedre Vilkaar.

Af forskellige Punkter af Forbundets Program fremgaar det, at den Opfattelse, at svenske Lok.mænd er yderst konservative og bange for at træde frem som Folk, der er berørte af Tidens moderne Arbejderbevægelse — en Opfattelse, der ofte er gjort gældende som et Moment for Opløsning af Nordisk Lok.mandsforbund — er bundfalsk; tvertimod siger Programmet os, at den svenske Lok.mand kender sit Værd, at han vil fremsætte og forlange sine Krav opfyldte.

Programmet.

- a) Forbundets Formaal er: Paa Grundlag af en kraftig og maalbevidst Organisation paa første Haand at fremme og værne Medlemmernes faglige og økonomiske Interesser.
- c) Ved Organisationens som Lok.personalets forhandlende Part overfor de respektive Jernbanedirektioner at træffe bindende Aftaler om Løn og Tjenesteforhold.
- g) At iøvrigt med alle til Raadighed staaende Midler at højne Lok.mændenes sociale Anseelse og øvrige Vilkaar i Overensstemmelse med deres betydende og ansvarsfulde Kald.
- h) Ved indtræffende Ulykkestilfælde, der medfører Rettergang, at beskytte vedkommende Lok.mand og efter Behov at anskaffe juridisk Bistand.
- i) Ved alle Idømmelser af Straffe at paase, at ingen anden end den skyldige straffes; samt iøvrigt at virke hen til Indfø-

relse af en human Afstraffelsesform samt for Oprettelsen af Fagdomstole.

- k) At træde i Forbindelse med Jernbaneorganisationerne baade i Sverige og i Udlandet, samt at søge Samarbejde i Spørgsmaal, som berører alle Sveriges Jernbanemænd.
- l) At arbejde kraftigt for, at Ancienneteten gøres gældende ved Avancement.

I Forbundets Organ »Lokomotivmännens Tidning« findes følgende Artikel af *W. E. R.*, hvori Forfatteren understreger, at Forbundet har et vaagent Øje for den moderne Arbejderbevægelse:

Lok.mændenes Organisation.

Sveriges Lokomotivmandsforbund er nu bleven en Kendsgerning som et godt Varsel for kommende Tider. Det maa nu være enhver i Forbundet interesseret Lok.mand en Æressag at agitere for Tilslutning til Forbundet, saaledes at alle Lok.mænd i en ikke altfor fjern Fremtid er samlede under dette Forbund, fast besluttede paa at arbejde for Lokomotivpersonalets Fremmarsch, altid varetagende deres Interesser.

Ved Starten af dette Forbund gælder det netop for os at vælge den rigtige og lige Retning, vi bør følge paa vor Fremmarsch — jeg maa her sige, at for mange blandt os er Valget af denne Retning vanskelig, dog kan man vel fastslaa, at den nærmer sig og for en stor Del slutter sig til den demokratiske Arbejderbevægelse. Vi maa da markere vor Stilling hertil, og jeg vil da fastslaa, at vi Lokomotivmænd maa og bør indrette os paa vor Forenings Deltagelse i Bevægelsen for Statens og Samfundets Demokratisering, thi vi er Arbejdere, og som saadanne er vor Plads i den demokratiske Arbejderbevægelse. Der findes en Del Lok.mænd, som er af en anden Mening og andet Tankesæt; men jeg raaber til Eder: Se Eder omkring, se paa de smaa — og til dem bør vi regne os — i Samfundet, hvordan de tyranniseres og er som en Boldt i Hænderne paa Magthaverne, tænk tilbage til svundne Tider, hvor mange Misgerninger var de ikke udsatte for, hvorledes

deres Ve og Vel saa at sige hængte i en Traad, hele deres Ve og Vel beroede paa Magthavernes Fordogtbeholdende.

Hvor er der Raad mod disse Forhold? Og Svaret maa blive: I Statens og Samfundets Demokratisering. Der maa vi alle have et Ord med i Laget.

Fra flere Sider har det, at Lok.mændene dannede egen Organisation, mødt Uvillie. I Særdeleshed har dette gjort sig gældende blandt de øvrige Jernbanemænd og — ikke at forglemme — blandt saadanne af vor egen Gruppe. Til Belysning af Spørgsmaalet følgende:

Paa den internationale socialdemokratiske Partikongres i Stuttgart udtaltes og erkendtes det, at Sverige i organisatorisk Henseende staar blandt de forreste, set fra et saavel fagligt som politisk Standpunkt, og at det særlig har sin Grund i Parolen: »Hvert Fag sin særlige Organisation«. I andre Lande, hvor Organisationerne ikke har slaet saa dybe Rødder som hos os, er Sammenslutningen sket gennem store Industriforbund, hvor de forskellige Arbejdsgrene indenfor samme Industri er samlede i et Forbund, saaledes at der forhandles og stemmes i hinandens Anliggender, uanset om man er hjemme i den foreliggende Sag eller ikke. En anden Form for Sammenslutning er de kommunale Forbund, hvor alle Kommunens Arbejdere, uanset hvilken Arbejdsgren de tilhører, samler sig i een Organisation.

Da nu Kongressen i Stuttgart har udtalt sin Anerkendelse af den svenske Fagforeningsbevægelse, synes det mærkværdigt, at der kan rejse sig Opposition mod, at Lokomotivmændene danner egen Organisation indenfor deres eget Fag, hvad kun vil sige, at vi gaar den Vej, der er anerkendt for at være den rette.

Nej, det er nok ikke der, Skoen trykker; det er nok en hel anden, dybere Aarsag, men som de øvrige Jernbanemænd ikke vil erkende.

Hvorfor rettede man f. Eks. ikke nogen Opposition mod Dannelsen af Stationsforstanderforeningen? Der er, saavidt jeg

ved, ikke fremkommen en eneste Udtalelse mod denne Forenings Dannelse, og dog var en langt større Procentdel af dem — i Forhold til Lok.mændene — Medlemmer af Järnvägsmannaförbundet. Men dette Punkt skal jeg lade ligge; det ligger allerede saa klart, at enhver Jernbanemand ved Besked derom.

Vi kommer nu til Spørgsmaalet, som ud fra et Organisationssynspunkt har en Del Fortalere blandt dem, der mener, at Arbejdere med samme Arbejdsgivere ogsaa bør have samme Organisation, og paabe- raabe sig herved paa indhøstede Erfaringer i Spørgsmaalet; men det har nok ogsaa vist sig, at de respektive Fagorganisationer, som har samme Arbejdsgiver, ved at varetage deres Interesser uanset Sammenslutning med de øvrige Arbejdsgrene paa samme Plads. Derfor er der jo intet til Hinder for, at det ene Fags Organisation stiller sig solidarisk med det andet, og vi Lok.mænd skal nok vise, at vi ikke staar som uforstaaende Tilskuere, naar det gælder. Lad da Lok.mændene skøtte deres egne Anliggender. Og er det saaledes, at de øvrige Jernbanemænd vil tilbagevise Samarbejde, godt, saa skal Arbejderbevægelsen iøvrigt heller ikke kunne sige om os, at vi staar uforstaaende. Vi har ikke dannet vort Fagforbund for at trække os bort fra vore Forpligtelser og Solidaritet; men foruden at være solidariske vil vi varetage vore specielle Interesser.

Vort Forbund er tillige dannet for at faa alle Lok.mænd organiserede i en moderne og for Tidens Spørgsmaal vaagen Fagorganisation.

W. E. R.

Vi kan gøre Forfatterens Ord til vore, ogsaa vi kender vore Pligter overfor de øvrige medansatte og deres Organisationer; men vi kender ogsaa vore Rettigheder og nærer den samme Opfattelse, at vore specielle Anliggender varetages sikrest og bedst af os selv.

Vi kan da ønske den nydannede Organisation af Sveriges Lok.mænd velkommen i Rækkerne og haaber, at det maa lykkes den at faa gennemført gode Tilstande for Medlemmerne.

M. M.

De to store Organisationer

og
„D. L. og L. F.“

Jeg skal, som bebudet i min forrige Artikel, tillade mig at citere et Stykke af Betænkningen:

»Udvalget maa formode, at der fra nogle *Separatforeninger* eller Enkeltmænd vil fremkomme Henvendelser til det højtærede Udvalg om Lønforhøjelser og ventelig netop fra saadanne, *der ikke er i Stand til at vurdere deres egne Stillinger, navnlig i Forhold til lignende i andre Etater, med hvilke de ikke have villet samarbejde gennem Udvalget*, hvor netop disse Punkter ere mange Gange og meget grundigt drøftede. *Særligt vil saadanne Separatister let komme til at overvurdere deres Stillingers Betydning eller føle det som en Tvang at være afhængige af Ligestilletheden. Idet bemærkes, at alle Klasser af Tjenestemænd ere repræsenterede gennem Udvalget*, skal man henstille, hvorvidt der ikke bør gives Udvalget Ret i den Betragtning, *at da enhver Tjenestemand, Klasse og Stand saaledes har haft Lejlighed til at rette Henvendelse til nærværende Udvalg, der er Tjenestemændenes naturligeste Talsmand i første Instans, maa saadanne Supplikanter ogsaa kunne henvises til vort Lønningsudvalg*, saa at det eventuelt bliver dette, der fremfører samtlige Tjenestemænds Andragender. Til Gengæld fornyr Udvalget sit til Kommissionen givne Tilsagn om med al sin Vægt at støtte Administrationen i at afvise uberettigede Krav fra enkelte Klasser eller Personer.«

Dette Citat beviser, at 24 Mands Udvalget ganske ugenert overfor Lovgivningsmagten paastaar, at der i dette er Repræsentanter for alle Klasser; dette er jo en bevislig Usandhed, idet Lokomotivpersonals snart 1000 Mand store Organisation slet ingen Repræsentation har der, men at man derimod ganske egenraadig fra »J. F.«

og »D. J. F.«s Side har nægtet os enhver Tilladelse til at være med.

Vi kan altsaa under ingen Omstændigheder komme ind under den Betragtning, man i Udvalget har anstillet om Separatister og om Tvang med Hensyn til Ligestilletheden; vi har i ingen Henseende været bange for dette; men vi har kun ønsket selv at være med, og at være med til at bestemme, hvor vi kunde ønske os stillet, for at Lighedsprincippet kunde ske Fyldest.

Jeg gad vidst, om män i de 3 andre Etater har baaret sig ad paa samme Maade. Men saavidt man kan se af Udvalgets Sammensætning, er dette ikke Tilfældet; derimod er ganske smaa Organisationer blevne repræsenterede i dette, snart berømte, Udvalg.

Det er altsaa en Kendsgerning, at det kun er indenfor Jernbaneetaten, man har sammensat Udvalget paa den Maade, som sket er.

Men naturligvis: som C. Nielsen har ønsket det, saaledes er det blevet, og dermed Basta.

Og naar man saa ikke er tilfreds med denne egenmægtige Opræden, saa raabes der daarlige Organisationsfolk efter os.

Dette er jo Tilfældet, naar man har set Referatet af de paa Forbundets Kongres 1907 faldne Udtalelser. Der stiller adskillige af de Delegerede sig op og har saa inderlig ondt af os og vil saa hjertens gerne hjælpe os til at blive »gode« Organisationsfolk, og dette kan selvfølgelig kun ske paa en Maade: ved at faa os ind under Forbundet.

Ja, Gud bedre det! Saa det er Idealet af gode Organisationsfolk der, ja det er den gamle Historie om Skæven i andres Øjne, men de pommerske Bjælker i deres egne, dem kan de ikke se. Min Opfattelse er imidlertid den, at Medlemmerne af D. L. og L. F. er mindst lige saa gode Organisationsmænd som Forbundets Medlemmer; men i D. L. og L. F. har de nu den forbistrede Ide, at de vil have Lov til at have deres Organisation, som de vil; og naar dette er

Tilfældet, saa faar man øjeblikkelig klistret Etiketten »Daarlig Organisationsmand« paa Ryggen.

Paa denne Kongres vifter C. Nielsen ogsaa med sine Idealer: 2 Organisationer. Det forbavser mig, at han er saa overbevist om, at netop det er Idealet. Hvorfor skal netop det være saa godt? Min Mening er vedblivende den, og jeg tror, at de fleste Lokomotivmænd stadig holder paa det samme: vi ønsker at beholde vor Organisation, som den er; men vi ser intet til Hinder for en eventuel Sammenslutning under en fælles Overledelse.

Skal det være saa yndigt med de Kategoriafd., man har i »D. J. F.«? Er dette ikke Leflen for Separatismen, dette forhadte Væsen? Jeg kan virkelig ikke se bedre.

Og det er vi saa velsignet fri for i »D. L. og L. F.« Her er vi alle Medlemmer. Og det gaar sandelig meget godt, trods alt Vrøvl udefra om Anarki og lign.

Længere nede i sin Tale siger C. Nielsen, »at man ikke begik noget galt ved at opløse den«.

Altsaa »D. L. og L. F.«!

Vil Jernbaneforbundet virkelig vedtage at opløse »D. L. og L. F.«? Det er saamænd morsomt!

Hvorledes skal dette ske?

Hidtil har jeg ikke tænkt mig Muligheden af, at den ene Organisation saaledes kan gaa hen og opløse den anden.

Dette vilde da vist passe C. Nielsen udmærket; men saa let gaar det nu ikke, paa den Maade sletter man ikke »D. L. og L. F.« ud af de levendes Tal.

Dog, man har jo ikke ladet noget Middel uforsøgt; men »D. L. og L. F.« staar endnu.

I 24 Mands Udvalgets eget Forslag til Lønningslov findes, som jeg omtalte i min forrige Artikel, en Paragraf, hvori man omtaler Ønskeligheden af, at der kun fandtes 2 Organisationer for hver Etat, og at disse saa skulde være anerkendte.

Om nu »J. F.« og »D. J. F.« havde faaet Held af sine Bestræbelser i den Ret-

ning, saa havde man faktisk faaet »D. L. og L. F.« sat ud af Spillet; men desværre gik det ikke paa den Maade, som d'Hrr. ønskede det; de maa finde sig i, at »D. L. og L. F.« vedblivende ønsker at være med.

Man burde sandelig erindre, at »D. L. og L. F.« i sin Tid bevirkede, at Organisationsretten anerkendtes.

Man skulde ikke tro, at Socialdemokraten C. Nielsen kunde være saa begejstret for at sætte Skel; og det er jo netop det, han gør ved at være med til at anbefale 2 Organisationer.

Var det ikke rigtigt som Socialdemokrat at slaa det hele sammen i én Sæk. Vi er jo alle — trods de mange Klasser — Tjenestemænd.

Jeg skal i en følgende Artikel se lidt mere paa Betænkningen og paa »D. J. F.« og »J. F.«s »noble« Kamp mod »D. L. og L. F.«

C. M. Christensen.

Lønningslovenes Fortolkning.

I Anledning af forskellig Opfattelse af Lønningslovens Ikrafttræden, dens Virkninger og Fortolkning skal vi efter Rigsdagstidende citere Konsejlspræsident J. C. Christensens og Ordføreren for Lønningsudvalget, Folketingsmand Blems Udtalelser ved Lønningslovens 2den Behandling, hvilke antagelig ikke kan misforstaas. *Red.*

Finansminister ad interim (J. C. Christensen): Jeg ønsker at gøre nogle almindelige Bemærkninger paa dette Tidspunkt af Forhandlingerne, da jeg ikke er sikker paa at være til Stede i Aften, i alt Fald ikke ved Mødets Begyndelse. Jeg vil takke det ærede Udvalg og dets Flertal for dets Behandling af denne Sag, fordi de Herrer have indstillet Sagen til Gen-

nemførelse. Som det høje Ting vil erindre, har jeg ved Finanslovens første Behandling ligesom ved denne Sags første Behandling udtalt, at jeg ansaa det for nødvendigt, at Staten lønnede sine Embeds- og Tjenestemænd med ordentlige Lønninger, og jeg anser det ligeledes for rigtigt, at Staten kræver et godt Arbejde af dem. Men jeg mener ogsaa, man maa sige, at naar det, som er indstillet, gennemføres, er det en rundelig Forbedring af Lønningerne, og jeg kan ikke anerkende de Udtalelser, som gaa ud paa, at man ved de foreslaaede Ændringer søger at ramme de vedkommende Folk. Vi maa erindre, at de dog altid ville faa en Lønningsforbedring, selv med de Indskrænkninger, der foreslaas.

Jeg har Grund til at takke Flertallet, fordi det, som jeg meget har ønsket, har villet fremme Forslaget, thi jeg maa erkende, at Tiderne nu ere i alt Fald noget usikre i Forhold til, hvad de var, da Lovforslaget blev udarbejdet og forelagt her. Man kan ikke sige ganske nøje, hvad vi staa overfor, og da Priserne i mange Henseender ere nedadgaaende, kan jeg godt forstaa de Tvivl, der kunne have rejst sig i manges Sind baade udenfor og i denne Sal. Naar Flertallet desuagtet er gaaet med til at fremme Forslaget, vil jeg yde min Tak derfor. Ogsaa Mindretallets Ordførere, som have udtalt sig under denne Forhandling, have erkendt, at der neppe under de Omstændigheder, hvorunder Arbejdet er foregaaet, kunde tænkes, at man nu her vilde stille Forslag om yderligere Udgifter for Statskassen. Man har indrømmet, at naar der paa enkelte Punkter kræves yderligere Udgifter, maa man til Gengæld paa andre Steder indføre Besparelser, som kunne dække disse. Men naar man fra alle Sider indrømmer dette, kan man ikke med nogen Grund gaa imod den Betragtning, der ligger til Grund for de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet. Den Betragtning, som ligger til Grund for disse, er jo: Vi ville paa enkelte Punkter forbedre Lovforslagets Be-

stemmelser — jeg skal saaledes nævne Togførernes Stilling —, og vi ere derfor nødte til paa andre Punkter at indskrænke de Fordele, Lovforslaget byder, for at skaffe de fornødne Midler til Veje. Det er det almindelige Synspunkt, som har været gjort gældende fra Flertallets Side, og som i Virkeligheden under Forhandlingerne er anerkendt fra alle Sider. Jeg kan derfor kun sige, at hvis Lovforslaget kan blive vedtaget, hvad jeg haaber, og blive ophøjet til Lov inden Rigsdagssamlingens Slutning, er det i Virkeligheden en god Forbedring af Tjenestemændenes Stilling, der i Aar finder Sted.

Ved de enkelte Ændringsforslag finder jeg ikke Anledning til at opholde mig. Mange af dem omhandle kun ubetydelige Ting i Forhold til den hele Sag, og jeg mener, at der er Grund til paa dette Tidspunkt ikke at opholde sig ved Smaating eller Finesser, men samles om at gennemføre det hele hurtigt og godt. Der er faldet Udtalelser om enkelte Ting af mere teknisk Natur, som jeg selvfølgelig ikke skal udtale mig om, da det særlig hører under de vedkommende Fagministre.

Jeg skal kun udtale Ønsket om, at vi mellem anden og tredie Behandling kunne enes om at indsætte en Paragraf, som nærmere fastsætter Bestemmelser for Lovens Ikrafttræden, thi jeg deler den Betragtning, at det er rigtigst, at Lønningerne træde i Kraft fra 1ste April, uagtet vi allerede nu ere komne ud over det Tidspunkt. Men det er klart, at skulle Lønningsforbedringerne træde i Kraft fra 1ste April, vil det volde Administrationen adskillige Vanskeligheder med Hensyn til Udregninger og Udbetalinger. Det er jo mange Mennesker, det her drejer sig om, og der er mange Udregninger, der skulle finde Sted. En Lov, som træder i Kraft i Maj Maaned med tilbagevirkende Kraft, kan man ikke uden videre føre ud i Livet, alle disse Udregninger maa først have fundet Sted. Jeg vil derfor anbefale, at vi faa en Bestemmelse ind om, at Udbetaling skal foreløbig finde Sted efter de

gamle Lønningsregler, og naar hver Minister for sit Omraade er naaet til Ende med Beregningerne, kan Efterbetaling foregaa efter den ny Lov, og hver Minister maa for sit Omraade have Lov til at fastsætte Tidspunktet, paa hvilket dette skal ske, dog at det ikke udskydes længere end til 1ste Oktober. Lovens Gennemførelse skal selvfølgelig ske med Orden og Rimelighed. Som sagt, jeg mener, det er rigtigt, at Lønningsforbedringen gælder fra 1ste April, og dette anser jeg for en Hovedbestemmelse ved Sagen. De øvrige Smaating er jeg ikke til Sinds at opholde mig ved.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger udtale, at jeg slutter mig til de Forslag, som ere stillede enten af min Forgænger med Tilslutning af Udvalgets Flertal eller ogsaa af dette, og jeg anbefaler disse Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Ordføreren (Blem): Til anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet er stillet i alt 39 Ændringsforslag, deraf de 21 af et Flertal, 8 af Finansministeren, tiltraadte af Udvalget med Undtagelse af et Medlem, og 10 af Mindretal. Jeg skal som Ordfører tillade mig at motivere og anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag saavel som de af Finansministeren stillede og af Udvalget med Undtagelse af det ene Medlem tiltraadte.

Det har været en vanskelig Opgave at sammensmelte de 4 Eters Tjenestemænd under denne ene Lovs Rammer. Udvalget har bestræbt sig for at faa alt tilrettelagt saa godt som muligt, men har ment, det vilde være nødvendigt at faa indført i Loven nogle Beparelser, hvorom jeg skal henvise til Betænkningen. Endvidere er der et Ændringsforslag om Overgangsbestemmelser, der komme til at koste et ret betydeligt Beløb, og hvortil man jo ogsaa har ment, der skulde spares.

Jeg skal nu gaa over til at gennem-

gaa de forskellige Ændringsforslag. Ændringsforslaget Nr. 1, der er stillet af et Flertal paa 8 Medlemmer, gaar ud paa at flytte Hellerup, Charlottenlund og Gentofte ned i Klasse b, hvorved der vil ske en Nedsættelse af 60 Kr. aarlig i de derude boende Tjenestemænds Lønning. De have tidligere i Huslejetillæg faaet 48 Kr. mindre end i København, idet de have faaet hver 72 Kr. aarlig i Huslejetillæg, medens i København Postbudene have faaet 120 Kr.

Dernæst skal jeg nævne Ændringsforslagene under Nr. 11, 12, 13, 14 og 15. De tilsigte en lille Forhøjelse af Alderstillægene for Togførerne og Lokomotivførerne, 24 Kr. for hvert Alderstillæg. Derved forhøjes Slutningslønnen med 96 Kr.; da der foreslaas 4 Alderstillæg i den ny Lov, og Forhøjelsen vil for de 689 Personer andrage et Beløb af 28,500 Kroner. Der er fra Togførernes Side rettet Henvendelse til Udvalget om at bibeholde de nuværende 3 Alderstillæg med Slutningsløn efter 12 Aar i Stedet for som foreslaaet 16 Aar. Ved ovennævnte Ændringsforslag om Forhøjelsen af Alderstillægene ville de dog vinde ret betydeligt. En Togfører faar nu 1400 Kr. i Grundløn plus 109 Kr. i Tantieme samt 200 Kr. i Alderstillæg hvert 4de Aar indtil 2000 Kr. Efter den ny Lov faar han i de første 4 Aar 171 Kr. mere aarlig, i de næste 4 Aar 167 Kr., i de næste 4 Aar 143 Kr., i de næste 4 Aar 129 Kr. og efter 16 Aars Forløb 219 Kr. mere end før. Det gælder for dem, der staa i Klasse a. og b., og der staa jo de fleste, nemlig 128, medens 80 Togførere staa i Klasse c. og d. De sidstnævnte ville efter Ændringsforslaget faa 90 Kr. mindre aarlig end i a. og b. og kun faa 1476 Kr. mere i Løbet af 20 Aar eller gennemsnitlig 73 Kr. mere aarlig. I det første Fireaar ville de faa hver 81 Kr. mere aarlig, i det andet Fireaar 67 Kr., i det tredje 53 Kr., i det fjerde 39 Kr. og i det femte 129 Kr. mere aarlig. Men Forhøjelse bliver der altsaa for dem alle.

For Lokomotivførerne stiller Forslaget sig vel nok saa gunstigt, da de beholde

deres Slutningsløn efter 12 Aar med Alderstillæg 216 Kr. mod 162 Kr. Dernæst kunne baade Togførere og Lokomotivførere tjene ca. 500 Kr. aarlig i Timepenge, og de faa jo alle fri Uniform. Tilsammenlagt er det en pæn Løn. De kunne komme op til ca. 2900 Kr. efter 12 Aars Forløb. Ændringsforslag Nr. 15 tilsigter, at der bliver en Slags Avancementsstilling som Slutningsstilling. Det vil koste 5600 Kr.

I Ændringsforslag under Nr. 16 til 12te Lønningsklasse foreslaas en Nedsættelse af 30 Kr. i Grundlønnen og Slutningslønnen samt en Deling i 2 Klasser a—b og c—d. Ændringsforslag under Nr. 18 tilsigter ligeledes at dele 13de Lønningsklasse i a—b og c—d samt fradrage 30 Kr. i Grundlønnen og Slutningslønnen og endvidere nedsætte de kvindelige Assistenters Lønninger, saaledes at de, der staa i Klasse a—b, faa den samme Begyndelseslønning som Mændene i a—b, men faa en lavere Begyndelsesløn eller Grundløn end de mandlige Assisterter i c og d, saaledes som Forslaget udviser. Alderstillæget for Assisterter forhøjes dog fra 48 Kr. aarlig til 96 Kr. aarlig hvert andet Aar fra og med det 6te Aars Tjeneste. Altsaa, en Assistent begynder med 570 Kr. det første Aar og faar et Alderstillæg det andet Aar af 48 Kr. og senere 48 Kr. aarlig fremdeles i de næste 4 Aar; og i det sjette Tjenestear vil Assistenten faa 570 Kr. plus 4 Alderstillæg af 48 Kr. og saa et Alderstillæg paa 96 Kr.; han faar altsaa i alt 858 Kr. i Klasse a og b og 798 Kr. i c og d. Naar man har indsat disse Alderstillæg paa 2 Aar i det sjette Tjenestear, saa er det, fordi der er lignende toaarige Spring ved Alderstillæg eller Lønforhøjelse i de nu gældende Love, og derfor er det nødvendigt, at man følger disse, for at der ikke her skal indtræde saadanne Forhold, at nogle komme til at miste for meget derved. I det syvende Tjenestear vil Assistenten faa det samme, altsaa 858 Kr. I det ottende og niende Tjenestear faar han 96 Kr. i Alderstillæg og saa fremdeles, indtil han efter 19 Aars For-

løb vil kunne naa Maksimumslønnen, der bliver 1530 Kr. i a og b og 1470 Kr. i c og d. Hertil kommer for Underassisterterne den Fordel, at deres Bidrag til Pensionsfonden, som svares med 40 Kr. aarlig for hver, bortfalder efter den ny Lov. De allerfleste Assisterter i 12te Lønningsklasse ville alligevel faa en lille Forhøjelse, selv med dette Forslag til Nedsættelse i Regeringens Lovforslag. Kun nogle ganske enkelte Aargange i Klasse c og d ville faa lidt mindre, der saa selvfølgelig skal erstattes dem i personligt Tillæg, thi ingen kan faa mindre, end han har haft tidligere, thi hvis han vil faa det efter denne Lov, skal der jo efter den almindelige Generalbestemmelse ydes vedkommende et personligt Tillæg. Sluttelig kunne de altsaa naa op til 1530 Kr. mod nu 1000 Kr. i Slutløn for Postvæsenets Vedkommende, 919 Kr. for Statsbanerne og 1100 Kr. i Toldvæsenet. Men Besparelsen i Sammenligning med Regeringens Lovforslag vil alligevel blive — som anført i Betænkningen — 181,740 Kr., hvortil kommer de 20,600 Kr.s Besparelse ved Nedsættelsen for de kvindelige Assisterter, saa at Besparelsen her i alt bliver 202,340 Kr. for de 4672 Tjenestemænd i 12te og 13de Lønningsklasse, som disse Ændringsforslag vedrøre.

Jeg kommer saa til Ændringsforslagene under Nr. 23 og 24, der gaa ud paa at lade de tre Konstruktører rykke op fra 16de til 17de Lønningsklasse, og da der kun er 3 i alt, hvis Lønning herved forhøjes fra 2100 til 2400 Kr. og Slutlønnen fra 3000 til 3360 Kr. efter 16 Aars Forløb, saa vil Forhøjelsen komme til at andrage godt 900 Kr. aarlig. — Det næste Ændringsforslag under Nr. 25 af Flertallet gaar ud paa, at den Overassistent, som forestaar Ledelsen af Statsbanernes Rundrejsebureau, kommer til at hedde Forstander for Bureauet, hvilken Titel bedre svarer til Stillingen. Det koster ingen Penge, da Lønnen er og bliver den samme, selv om hans Uniform maaske skal undergaa en saadan Forandring, at den kommer til at svare til Stillingen, og maaske ogsaa Tan-

tiemen bliver forhøjet for den nye Stilling, men selve Lønnen og Udgiften for Statskassens Vedkommende bliver den samme.

Jeg skal dernæst gaa over til Ændringsforslag Nr. 26, som gaar ud paa, at Alderstillægene skulle gives hvert fjerde Aar i Stedet for hvert tredje Aar; det er altsaa for Embedsmændene i 22de Lønningsklasse. Der er i Regeringens Lovforslag foreslaaet, at de skulle naa deres Slutningsløn paa 9 Aar; Udvalget foreslaar her, at de skulle naa den paa 12 Aar. Vi have hidtil haft den Forskel, at for Postvæsenets Vedkommende naa disse Embedsmænd i 22de Lønningsklasse deres Slutløn i Løbet af 12 Aar, for Telegraf- og Toldvæsenet naa de den først efter 16 Aars Forløb. Denne Ændring vil saa medføre, at Alderstillægene blive ens for dem alle, og det højeste Trin naas paa 12 Aar i Stedet for henholdsvis 12 og 16 Aar, og derved kommer man til at ligeliggøre Forholdet for dem alle sammen; og det var jo dog Meningen med denne Lov, at de 4 Etaters Tjenestemænd skulde være stillede ens, naar de staa under lige Forhold.

Ændringsforslaget under Nr. 27 vil medføre en Nedsættelse af Begyndelseslønnen med 160 Kr., medens Alderstillæget nedsættes fra 480—400 Kr., og Slutningslønnen paa 6400 Kr. bliver uforandret. Det drejer sig ved disse to sammenhørende Ændringer om 22 af de højeste Embedsmænd for de 4 Etaters Vedkommende.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslaget under Nr. 28 til 23de Lønningsklasse, hvilket Forslag er stillet af Finansministeren og tiltraadt af Flertallet. Det drejer sig om fire Embedsmænd, der faa en anden Titel, idet de i Stedet for »Maskininspektører« skulle hedde »Maskinbestyrere«. Det koster intet, men svarer bedre til Stillingen.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslaget under Nr. 29, der gaar ud paa at indføre en ny Bestemmelse om Afkortning procentvis i 4 Aar af det, som er foreslaaet her, med hvad der overstiger en Lønforbed-

ring paa 20 pCt. for 1ste—13de Lønningsklasse, 15 pCt. for 14de—18de Lønningsklasse og 10 pCt. for de sidste Klasser. Det er den Afkortning, der nu skal gælde i 4 Aar, for at man derved kan spare et Beløb til Dækning af Udgifterne i Anledning af Lovens Overgangsbestemmelsesparagraf. Der er flere, som have meldt sig til mig og spurgt om, hvorledes denne Ændring her skulde forstaas. Men jeg synes ikke, der er noget uklart i den. Den skal selvfølgelig forstaas efter sin Ordlyd, som den staaer skreven, og derfor synes det mig, at der ikke kan være Tvivl om: for det første, at enhver Tjenestemand, som har tjent i kortere Tid end 4 Aar eller rettere: som endnu ikke har faaet sit første Alderstillæg, skal have en Grundløn eller Begyndelsesløn efter den ny Lov, og naar han har tjent i 4 Aar, eller naar han efter Loven skal have sit første Alderstillæg, faar han dette efter den ny Lov og saa fremdeles uden nogen Afkortning. Men den Tjenestemand, som allerede forinden Lovens Ikrafttræden har faaet sit første Alderstillæg, kan ifølge denne Bestemmelse kun faa et Tillæg af 20 pCt. udover det, han nu har — jeg tænker altsaa her paa dem, der staa i 1ste—13de Lønningsklasse. Og til hans nuværende Løn regnes selvfølgelig alt det, han oppebærer, nemlig Grundlønnen, Alderstillæg, Huslejogodtgørelse, Tantieme, Bestillingstillæg eller personligt Tillæg. Hertil skal han have 20 pCt. i Tillæg. Hvad der ellers ifølge den ny Lov vilde tilkomme ham mere udover 20 pCt. af hans tidligere Løn, afkortes ham og inddrages i Statskassen. Denne Afkortnings Beløb kan i de 4 Aar ikke forandres. Deraf følger, at naar han erhverver sig et nyt Alderstillæg under de 4 Aar, skal han have Alderstillæg efter den ny Lovs Bestemmelser, for saa vidt Alderstillæget efter den ny Lov er højere end efter den gamle plus 20 pCt. I modsat Fald skal han have efter den gamle, for saa vidt det vilde blive større end efter den ny, da den en Gang fastsatte Afkortning ikke

kan forandres, selv om vedkommende faar et nyt Alderstillæg. (Sluttes).

D. L. & L. F.

De københavnske Afdelinger afholdt et Fællesmøde den 6. Maj paa Hotel »Carl«, Bernstorfsvej med følgende

Dagsorden:

1. Forhandlingsprotokollen. Godkendtes.
2. Valg af Foredrags- og Besøgsudvalg. Valgte bleve Lokf. Roosen, Lokf. C. Thomsen og Lokf. G. Lund.
3. Beretning fra Festudvalget. Beretningen godkendtes.
4. Valg af Festudvalg. Paa Grund af at to af de gamle Udvalgsmedlemmer var syge, udsattes Valget til næste Møde.
5. Eventuelt. Det vedtoges indtil videre at leje Lokale her, Lokf. Mortensen meddelte, at der vil blive udsendt Lister til Tegning af Bidrag til Fanen.

Mødet sluttede Kl. 11³⁰ Em.

A. Chr. Kirkensgaard,
Mødets Sekretær.

* * *

Aarhus Afdeling*) afholdt Generalforsamling Onsdag den 8. April Kl. 8 Aften efter følgende

Dagsorden:

1. Forhandlingsbogen.
2. Beretning fra Hovedgeneralforsamlingen.
3. Forslag fra Lokfrb. 50 Sørensen.
4. — - Lokf. Soele.
5. Eventuelt.

Formanden aabnede Mødet, bad Forsamlingen vælge en Dirigent, valgt blev Formanden.

Forhandlingsbogen oplæstes og godkendtes.

De Delegerede afgav Beretning fra Hovedgeneralforsamlingen i Nyborg.

Punkt 3, som var henlagt fra sidste Møde, og som omhandlede flere Værkmestres Optræden paa Maskinen under Prøvekørsel; der henstilledes til de Lokomotivførere, overfor hvem, vedkommende Værkmester optraadte uhøflig, at indberette denne.

Punkt 4, der ogsaa var henlagt fra sidste Møde, lyder: Der gives de Lokomotivmænd, der har Børn, som gaar i Skole, fortrinsvis Adgang til Permission i Fremtiden. Afvistes.

Eventuelt. Formanden: »Jeg har en Hilsen til alle Medlemmer af D. L. og L. F. 3. Kreds fra vor ærede Hr. Maskininspektør, som bad Deputationen, der overbragte ham Kredsens Lykønskning, om at bringe Takken videre til alle Afdelinger«.

Da ikke mere forelaa afsluttede Formanden Generalforsamlingen Kl. 11.

Frantz C. Nielsen,
Sekretær.

* * *

Mandagen den 23. April aflagde D. L. & L. F. et Besøg*) paa teknologisk Institut i Industribygningen paa Vesterbro. Man samledes Kl. 6^{3/4} Em. ved Indgangen i et Antal af ca. 68 og blev under Ledelse af Institutets elskværdige Direktør, Hr. Gregersen, vist rundt i de forskellige Lokaler.

Først kom vi til Garderoben, hvor Eleverne samles Kl. 8 Fm. Her finder Omklædningen Sted, og hver Elev har sit Staaltraadsskab til Opbevarelse af sit Tøj. Derefter kom vi til Laboratoriet, der tillige undertiden bruges til Undervisning og ledes af en kvindelig Assistent. Videre kom vi til det egentlige Undervisningslokale, hvor Hr. Gregersen, efter at vi alle vare komne ind, bød hjertelig velkommen og udtalte sin Glæde over, at der var mødt saa mange, hvilket han slet ikke var belavet paa; thi han vilde i saa Fald have ladet Ydermuren rive ned, for at der kunde have været bedre Plads, og han havde Haandværkere nok der-

til, men bortset derfra havde han i den talrige Forsamling set et yderligere Bevis paa den Interesse, som Skolen havde vakt hos Udenforstaaende.

Efter Velkomsthilsenen holdt Hr. Gregersen et vel tilrettelagt Foredrag om dansk Haandværk og Industri med et saa smittende Lune, at det vil være umuligt at glemme det. Hr. Gregersen dvælede særligt ved den danske Industri og udtalte som sin Overbevisning, at den fuldtud stod paa Højde med Udlandets, hvilket bevistes ved, at der ved en Udstilling i England blev solgt flere danske Maskiner end udenlandske, uagtet de danske Maskiner var noget dyrere. Endvidere udtalte Hr. Gregersen, at han havde været til et Møde i Belgien som Repræsentant, og paa dette Møde blev der udtalt, at Belgien var det Land i Evropa, som var bedst forsynet med Motorer paa 6 Hestes Kraft; men ved en Undersøgelse, som blev foretaget bagefter, viste det sig, at Danmark, skønt et lille Land, havde $2\frac{3}{4}$ Gange saa mange. Af Tal kan anføres, at Bornholm havde 21, Fyen 156 og Jylland 340 Motorer paa 6 Hestes Kraft, hvormange Sjælland havde undgik min Opmærksomhed, men saa vidt jeg erindrer havde Belgien alt i alt 221. Endvidere pointerede Hr. Gregersen, at Maskinerne paa teknologisk Institut vare danske paa en enkelt Undtagelse nær, og maatte han bemærke, at der særlig blev lagt Vægt paa Anvendelse af danske Maskiner, og at det var en Fornøjelse at se den store Tilgang af Elever; thi oprindelig var der kun Plads til 40 Elever ad Gangen, men det Tal var langt overskredet, da Skolen blev besøgt af saavel kvindelige som mandlige Elever. Foredraget blev ledsaget af Lysbilleder over forskellige Kunstbygningsværker i Udlandet samt over flere Værksteder saavel i Udlandet som her.

Efter Foredraget viste Hr. Gregersen os rundt i Værkstedet, hvor den praktiske Del af Undervisningen foregaar, og her blev Maskinerne os forevist i Virksomhed og forklarede, dels af Hr. Maskinist Schou, dels af Hr. Smedemester Petersen. Af særlig Interesse maa nævnes 2 Hærde-

ovne, af hvilken den ene var en Selvhærdningsovn til Rapia Staal, Staal, der særlig egner sig til Hurtigdrejning. Den anden Ovn var til Hærdning af forskellige andre Ting samt til Digelhærdning, og maa det bemærkes, at ved denne Ovn var der forhindret Tilgang af kold Luft.

Endvidere var der et Vandstraalingsapparat med 1 tyndere og 1 tykkere Vandstraale samt en Bruse og et Fastspændingsapparat, alt indrettet paa, om det var en større eller mindre Flade, der skulde hærdes. Endvidere var der en særlig Olie- og Vandbeholder til Hærdning af større Ting. 1 Revolverbænk til Hurtigdrejning, 1 engelsk Drejebænk med Revolverhoved, særlig beregnet til Tandhjulsdrejning. Scheppelmaskine med Indstillingsapparat til en bestemt Slaglængde. Slibe og Fræsemaskine, Smærgelsten, dels tør, dels vaad. Endvidere en lille Staalsav, som uden nogen Smørelse kan skære selv meget svært Staal over, der var kort sagt alt, hvad der hører til et moderne Smede-, Blikkenslager- samt Snedker- og Tømrerværksted. Hr. Gregersen gjorde Opmærksom paa, at der til November Maaned vil blive oprettet et Kursus for Maskinarbejdere, Grovsmede, Klejnsmede samt et særligt for Cyklesmede og Mekanikere.

Fra en Rigmands Side er der skænket 50,000 Kr. til Fripladser og Stipendier, beregnet til Elevernes Underhold, medens de lærer. Direktøren haabede paa større Velvilje fra Regering og Rigsdag i Form af større Statstilskud, da Skolen for hvert Kursus har et kontant Netto-Underskud paa 1800 Kr.

Princippet er punktlig, men med Gemytlighed.

Paa Forespørgsel om, hvormeget et Kursus kostede, svarede Hr. Gregersen: Et Kursus koster 25 Kr., og Skolen leverer da alt frit undtagen Vask og Strygning. Et Kursus varer 4 Uger med Undervisning ved praktisk Arbejde fra Kl. 8—12 Formiddag og teoretisk Undervisning fra Kl. 2—6 Em.

Efter at Hr. Roosen paa Foreningens Vegne havde takket Hr. Direktør Gregersen for hans udmærkede Foredrag samt for den

Maade, paa hvilken han havde vist os de forskellige Ting, talte Hr. Gregersen endnu en Gang paa Skolens Vegne og takkede, fordi vi havde vist Skolen den Opmærksomhed at bese den, hvorefter vi skiltes efter endnu at have takket Hr. Gregersen for hans udmærkede Ledelse af Besøget.

Sluttelig turde jeg mulig bringe Besøgsudvalget en Tak for den fornøjelige og lærerige Aften, det beredte os.

Thorv. Florentz,
Fyrbøder.

* * *

Karnevalet i København.*)

Lørdag den 7. Marts afholdt de københavnske Afd. deres aarlige Karneval i Arbf. Lokaler Nørrevold 92. Naar man ifjor mente, at vi havde opnaaet det bedste Resultat, skabt os den største Sukces, som man turde forvente i en Forening, hvor Vind og Vejr og Tjenestens Tarv lægger første Beslag paa dens Medlemmer, saa blev man saa glædelig overrasket, idet Karnevallet viser ualmindelig gode Resultater i alle Maader.

Naar der drages Sammenligning mellem de sidste Aars Karneval'er, og der ses hvilken Forskel, medens man ifjor opnaaede et Overskud paa ca. 30 Kr., kommer vi iaar op paa ca. 200 Kr.; sidste Aar laantes der til Optog, Underholdning m. m., alt fremmed Produkt, iaar blev det forfattet ved Organisationens egne Medlemmer, ifjor var der enkelte Punkter, som kunde forbedres, iaar var al Kritik udelukket, indtil Dato er der til Festudvalget ikke fremkommen saadan.

Festudvalget føler ogsaa en vis Stolt-hed over det opnaaede gode Resultat, men der maa huskes paa, at det ogsaa er Frugten af 4 à 5 Aars ihærdigt Arbejde, fra vi i 1905 opsendte vor første Prøveballon, til nu, er vort Karneval bleven en Kendsgerning, som københavnske Lokomotivmænd regne med som en aarlig tilbagevendende Festlig-

hed; thi de ved, at der kan de samles med Kolleger til en god og fornøjelig Fest, der kan de faa glattet den eller de Rynker ud, som Livets Alvor i Lokomotivtjenesten sætter.

Og hvor velgørende er ikke saadan en Fest, hvor gamle og unge i Flæng kaster sig hen i Glæden og Jublen til Løjer-Prinsens Pris, og mange ere de Minder, man tager med sig derfra, vel er vor Organisation ikke nogen selskabelig Forening, men man har lært, at skal det Faglige ret trives, maa det gaa Haand i Haand med det fornøjelige.

Af det særdeles righoldige Program skal nævnes følgende: Festens Begyndelse Kl. 8¹/₂ med »Lokomotivfolkenes Marsch«.

Kl. 9¹/₄ komisk Entre og Parodi paa Bryderkamp ved Brd. »Hump og Bump«, (Lokfrbne. Kassinger og Florentz) dette Nummer tog sig ypperligt ud og gjorde megen Lykke; da Ideen er givet af Lokf. Chr. Thomsen, tør han tage sig en Del af Æren til.

Kl. 10¹/₄ kom Aftenens Clou en original Pantomime forfattet af Lokfrb. Vilh. Thomsen, »En Bryllupsfest i Gæstgivergaarden Strandloppen«, var sat i 7 Scener og spillede af 12 Personer, alle Foreningens Medlemmer eller nære Paarørende, den virkede ikke alene morsom men tillige fængslende og spændende, man blev i den sat adskillige Aar tilbage til Tider, der ikke var præget af Nutidens Hastværk. Som Gæstgiver »Dillemann« virkede Lokf. Thomsen udmærket og var i enkelte Scener saa troværdig, at hans Spil blev til virkelig Kunst, den fiffige Spasmager, Kelderlærlingen »Futrik« var i gode Hænder hos Lokfrb. Florentz. Som Gæstgiverens Datter »Mille« spillede Frk. Poula Ketelsen smukt, hun var meget indtagende og naturlig som Ingenue med sin hemmelige Forlovede, Hr. »Søbenhavn« (Lokfrb. Chr. Kassinger) og sikkert har mangt et Ungpighjerte banket i et stærkere Tempo, og mangen en ung Mand har tænkt, hvor hun dog er sød. Scenen blev ogsaa lønnet med en bragende Klap-salve. At Hr. Kassinger var i sit rigtige Felt som Jonen og Levemanden »Søbenhavn« behøver ikke nærmere at omtales; thi Kas-

*) Forsinket Opt. paa Grund af Pladsmangel. Red.

singer hører til vore bedste Kræfter. Som Bruden virkede Lokfrb. Larsen, Hillerød, »fortrindeligt«, han udfyldte Rollen fuldtud, snart som den kærlige Hustru og snart som Rasmus, der viste, hvor Skabet skulde staa, Figurmasken, Musikdirektør »Storch« udfyldtes af Lokfrb. 549 Nielsen med megen Bravur, kun var han kontra den rigtige Stork, idet han bar sit Barn ved Halen. Som Instruktør for dette Sceneri indlagde Lokfrb. Florentz og Kassinger stor Fortjeneste uden hvilken Forfatteren næppe vilde havde faaet den ham tilkommende Glæde af sit Arbejde. De smukke Dekorationer var medvirkende til, at Stykket fik sit rette Præg og var malet af ovennævnte Lokfrb. Nielsen.

Det, som i økonomisk Henseende havde saa stor Betydning for vort Karneval, var et Maleri, som blev bortloddet og indbragte ca. det halve af Overskuddet; naar Festudvalget var saa heldig at erhverve sig dette smukke Billede, som viser os et Parti ved Genfersøen, skyldes det et af Udvalgets Medlemmer, nemlig Lokf. Chr. Thomsen, idet han formaede sin Broder, en ung Kunstner, udgaet fra Akademiet i Paris, til at male os ovennævnte Billede næsten gratis, Kunstneren har selv taget Skitser paa Stedet.

Blandt de Mænd som endnu fortjener at nævnes, og som havde en anstrængende Nat, er Udvælgets Formand Lokfrb. G. Lund, Udvalgets Kasserer Lokf. L. Mortensen, Lokfrb. 188 Petersen, der velvillig havde stillet sig til Disposition for Udvalget som Kontrol, samt Balinspektørerne Lokf. Kanu og Lokfrb. V. Thomsen; de ærede Læsere vil maaske bedre forstaa Arbejdet, naar de hører, at der var ca. 600 Mennesker samlede.

Idet vi her har søgt at give Lokomotivtidendes Læsere et kort men dog klart Oprids af hvilke Opgaver, vor Forening magter at løse, naar blot Ihærdighed og Sammenhold er tilstede, og det er vort Haab, at saa ofte D. L. og L. F. kalder sine Medlemmer sammen, hvad enten det bliver til alvorligt Arbejde eller en fornøjelig Fest, at vi da maa mødes i lige saa god Forstaaelse som denne Gang.

Det fortjener som sluttelig at omtales den Velvillighed og gode Forstaaelse, Hr. Lokomotivmester Cordsen udviste ved at fordele Tjenesten saavel til Prøverne som til Karnevalet og gav derved et godt Bidrag til, at saa mange Medlemmer kunde deltage, for hvilken vi bringe Hr. Cordsen vor bedste Tak.

Ligeledes en Tak til de af vore Damer samt Medlemmer, som tog en Haand med i Hanken for at lette Byrden og Arbejdet.

Jørgen Lykke.

* * *

Søndag den 29. Marts besaa D. L. og L. F. det nye Krematorie ved Bispebjerg Kirkegaard. Der mødtes ved Krematoriet Kl. 11 Fm. og blev modtaget af Formanden for Folkelig Ligbrændingsforening Hr. Christoffersen, og Maskinist ved Krematoriet Hr. Jul. Petersen. Det maa først beklages at her ikke var mødt mange, hvilket sikkert ikke skyldes mangelfuld Interesse, men Grunden maa sikkert søges i at D. L. og L. F. paa samme Tidspunkt holdt Generalforsamling i Nyborg. Først besaas den Sal, hvor Sørgehøjtideligheden bliver afholdt; denne Sal var stor og rummelig med mange Vinduer og alt var hvidmalet, det hele gjorde et lyst og behageligt Indtryk; midt paa Salens Gulv er anbragt et Stykke Kunstsmedearbejde, som efter Arkitektens Mening skulde anvendes til at hænge Kranse og Blomster paa under Sørgehøjtideligheden, hvilket dog ikke faldt i Publikums Smag, men Kransene bliver saa her, som ved enhver anden Bisættelse, anbragt paa Kisten.

I Salens ene Side, noget højere end selve Gulvet, var en Hvælving, hvis Gulv udgjorde en Elevator, hvor Kisten anbringes saaledes, at denne og Præsten let kan ses fra alle Pladser; der var ogsaa i omtalte Hvælving beregnet Plads til et Orgel, hvilket dog ikke var bleven anbragt endnu. Efter Sørgehøjtideligheden sænkes Kisten med Elevatoren ned, saaledes at denne staar for Enden af Ovnens, her aftages den ydre Trækatafalk, da denne stadig anvendes, og den

tilloddede Zinkkiste sættes nu paa en Vogn, der med Kisten paa to Jernskinner føres ind i Ovn. Vognens Bund er ved Hjælp af en Ekscentrik saaledes indrettet, at denne hurtig og let kan frigøres af Zinkkisten, hvorefter Vognen trækkes ud, og Ovndøren lukkes; forinden noget af dette sker, er Ovn, som bestaar af ildfaste Sten, opvarmet til 1200 Grader, det varer ca. 3 Timer for at opvarme Ovn, og der medgaar 4 à 5 Td. Cokes hertil.

Selve Ligbrændingen varer $1\frac{1}{4}$ à $1\frac{1}{2}$ Time, og i den Tid maa Maskinisten gennem et lille Spjæld i Ovndøren stadig tilse Brændingen, da det er nødvendigt at regulere Tilgangen af atmosfærisk Luft, hvilket foraarsager, at der ingen Røg viser sig gennem den paa Krematoriets Tag anbragte Ventil.

Det Sted, hvor Zinkkisten anbringes inde i Ovn, vil nærmest være at betegne som to lange, koniske Rister, der vender den tynde Kant opefter, og disse forbindes ved flere korte Tværrister, saaledes at Asken af sig selv falder ned i en under Risterne anbragt Jernskaal.

Den her omtalte Ovn er af nyeste Konstruktion og har kostet 15000 Kr. og adskiller sig blandt andet fra den Ovn paa det gamle Krematorie derved, at man efter Ligbrændingen skulde sammenfejle Asken fra Ovnens flade Bund.

Man har jo stadig hørt, at Liget under Brændingen gør flere Bevægelser, hvilket Maskinist Petersen udtalte ikke var rigtigt, da Ovn er saaledes indrettet, at Liget omsluttet af lige megen Varme fra alle Sider, det maa her bemærkes, at Zinkkisten er fuldstændig smeltet faa Øjeblikke efter, at denne er kommen ind i Ovn, da Zink jo smelter ved 340 Grader.

Efter at vi havde beset Ovn, begav vi os ned i Urnehallen, der er beliggende lige under den Sal, hvor Sørgehøjtideligheden afholdes, men uafhængig af denne og med særlig Indgang. Her var mange Vinduer og alt i lyse Farver, saa det hele gjorde et behageligt Indtryk. Ydermere maa bemærkes, at det gamle Krematorie paa Nyelandsvej

havde fælles Urnehal og Forsamlingsaal, hvilket jo tit kunde være en Ulempe, naar et Besøg i Urnehallen faldt sammen med en Bisættelse.

Efter at have beset Krematoriet med alle dets Enkeltheder takkedes d'Hrr. Christoffersen og Petersen for den mod os udviste Opmærksomhed, og Hr. Christoffersen udtalte da, at dersom D. L. og L. F. senere kunde ønske at bese Krematoriet, kunde det ske ved nærmere Henvendelse.

Hr. Lokomotivfører Otto Petersen havde for at gøre Besøget yderligere interessant indbudt Hr. Amatørfotograf Bychler Rasmussen, som fotograferede de Tilstedeværende samt selve Krematoriet.

Kontingentet i Folkelig Ligbrændingsforening er

i Alderen fra 18 til 35 Aar 75 Øre Kvart.

—	35	-	50	-	125	-	—
—	50	-	60	-	200	-	—

Medlemmer af Begravelseskasser optages i en særlig billig Medlemsklasse.

Carl Andersen.

* * *

Til Medlemslisten.

Korsør Afdeling:

Indmeldt fra $\frac{1}{4}$: Lokfb. 589 H. Bagge.

» - $\frac{1}{5}$: — 617 F. Jensen.

» - $\frac{1}{5}$: — 160 J. Petersen.

Afgaaet til Østerbro $\frac{1}{5}$ 397 Hansen.

Tilmeldt fra Aalestrup $\frac{1}{5}$ Lokf. Lorenzen.

Gjedser:

Indmeldt fra $\frac{1}{5}$ Lokfb. 591 J. C. Eriksen.

» 595 L. P. C. Gellert.

» 601 M. P. Nielsen.

— $\frac{1}{6}$ » 22 C. F. Kruse.

D'Hr. Tillidsmænd i Afdelingerne anmodes om snarest at indsende Meddelelse om Tilgang af nye Medlemmer for at kunne holde Medlemslisten a jour.

Red.

Personalia.

²⁴/₄ 08.

Forflyttede er:

Lokomotivfører Nr. 113 J. A. Bech, Fredericia, til Frederikshavn.
 - 425 C. S. Eriksen, Aalborg, til Fredericia.

¹/₅ 08.

Forfremmede til Lokomotivførere er Lokomotivfyrbøderne:

Nr.	med Tj. Nr.
355	B. Elmgreen, Aarh. H., 74 i Vamdrup
356	C. V. Mørch, Nyk. F., 99 - Esbjerg
273	A. Kristensen, Aarh. H., 369 - Aalestrup
22	A. J. Berg, Ribe, 451 - Esbjerg
100	J. Andersen, Nyborg, 452 - Struer
116	H. Jørgensen, Kolding, 453 - Struer
107	G. O. F. Lund, Kbh. G., 454 - Kallundb.

Forfremmede til Lokomotivfyrbødere er Haandværkerne:

6110	C. F. Kruse, 1. Kreds	22 i Gjedser
2116	M. E. Larsen, Aarhus	100 - Aarh. H.
170	L. M. Jensen, Kbh.,	107 - Aalborg
841	A. V. Jørgensen, Kbh.,	116 - Kbh. G.
826	O. E. J. Dahlin, »	190 - Kbh. G.
7106	M. J. Voldum, 2. Kreds	271 - Struer
284	J. C. Jensen, Kbh.,	273 - Ribe
822	J. Raben, »	355 - Skandbg.
806	J. C. R. A. Hansen, Kbh.,	356 - Nyborg
7103	M. Nielsen, 2. Kreds,	622 - Struer
2119	O. Bille, Aarhus,	623 - Struer
2120	G. E. J. Raarup, Aarhus,	624 - Frdhavn.

Forflyttede er:

Lokomotivførerne:

Nr. 307 S. Jensen, Vamdrup, til Fredericia
 - 414 J. Andersen, Esbjerg, - Helsingør
 - 435 C. A. Lorenzen, Aalestrup - Korsør

Lokomotivfyrbøderne:

Nr. 360 A. Larsen, Ribe, til Vamdrup
 - 213 A. J. Blak, Vamdrup, - Kolding
 - 496 N. L. Petersen, Aalbg. - Aarhus H.
 - 500 L. J. E. Lohse, Gjedser - Nykbg. F.
 - 30 R. P. M. Mortensen, Struer, - Nyborg
 - 337 C. C. V. Jensen, » - Aarhus H.
 - 82 C. H. Hansen, Skdbg., - Ribe
 - 328 V. Brøgger, Kbh. H., - Slagelse
 - 439 C. S. P. G. T. Haacke, Kbh. H. - Slagelse
 - 616 T. V. Christensen, Helsingør - Aarhus H.
 - 329 L. Christensen, Arh. H., - Helsingør

Navneforandring:

Lokomotivfører Nr. 326 A. F. Petersen,

Roskilde, hedder fremtidig A. F. Palstrup.

Død:

Lokomotivfører Nr. 150 P. Andersen, København H., er under 4. Maj d. A. afgaaet ved Døden.

Lokomotivfører Nr. 346 O. Gammelgaard er under 12. Maj afgaaet ved Døden.

Regnskab

for Kong Christian den IX.'s Understøttelsesfond ved de danske Statsbaner fra 1. April 1907 til 31. Marts 1908.

INDTÆGT:

Beholdning fra forrige Regnskab	
(heri et Rentebeløb: Kr. 173,14)	Kr. 11516,91
Indkomne Bidrag for Aaret 1907	» 583,50
Indvundne Renter.....	» 578,75
	<u>Kr. 12679,16</u>

UDGIFT:

Udbetalt Understøttelser, 7 Portioner à 100 Kr.*).....	Kr. 700,00
Omkostninger ved Indkøb af Obligationer (heri Rentegodtgørelse)	» 157,90
Fondets Formue.....	» 11821,26
	<u>Kr. 12679,16</u>

*) Understøttelserne blev udbetalt til:

Enken efter en Baneformand.	
» » - Stationsforstander.	
» » - Lokomotivfører.	
» » - Banearbejder og Ledvogt.	
» » - Banevogter.	
» » - Depotarbejder.	
» » - Portør.	

STATUS

den 31. Marts 1908.

BEHOLDNINGER:

Beholdning i den danske Landmandsbank	Kr. 286,26
Obligationer til paalydende Værdi 11,500 Kr., bogført for ..	» 11535,00
	<u>Kr. 11821,26</u>

GÆLD:

Fondets Formue.....	Kr. 11821,26
	<u>Kr. 11821,26</u>

Kjøbenhavn, den 31. Marts 1908.

Ambt.

Regnskabet revideret og overensstemmende med foreliggende Bilag. Beholdningen er til Stede.

²⁴/₄ 08. J. Friis-Skotte. U. Tietze.

Udgaar 2 Gange maanedlig. Abonnementsprisen er en Kr. halvaarlig.

I Slutningen af Teksten optages Annoncer til en Pris af 10 Øre pr. Petiline eller dens Plads, med Fradrag af 20 pCt for staaende Annoncer.

Redigeret af Lokomotivfører P. Hansen, Gjedser,

R. Ottensens Bogtrykkeri, Fredericia.